

Sygn. akt II CSK 570/18

POSTANOWIENIE

Dnia 15 maja 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa Z. T.
przeciwko Towarzystwu Ubezpieczeń [...] Spółce Akcyjnej w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 15 maja 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 19 kwietnia 2018 r., sygn. akt I AGa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Strona skarżąca opiera wniosek o przyjęcie skargi na oczywistej zasadności skargi, wynikającej w jej ocenie z faktu, że powód nie spełnił wymagań określonych w Ogólnych Warunkach Ubezpieczenia, umożliwiających objęcie ochroną ubezpieczeniową zdarzenia w postaci kradzieży samochodu ciężarowego z naczepą.

Stanowiska tego nie sposób jednak podzielić. Szczegółowa analiza skargi i jej podstaw nie prowadzi do wniosku, że jest ona oczywiście uzasadniona. Sąd drugiej instancji precyzyjnie wyjaśnił, że interpretacja postanowień OWU prowadzi do wniosku, że powód był uprawniony do wyboru trasy przewozu i brak było obowiązku poruszania się jedynie drogami szybkiego ruchu. Postanowienia te upoważniały też przewoźnika do parkowania pojazdu na całodobowej stacji benzynowej ulokowanej przy drodze przejazdu. Zastosowana przez Sąd drugiej instancji interpretacja stanowi jedną z możliwych do przyjęcia i sam fakt, że pozwany się z nią nie zgadza i obstaje przy interpretacji odmiennej nie może uzasadniać wniosku o oczywistej zasadności skargi kasacyjnej. Pogląd ten nie może przekonywać, wobec trafnego wyводу zawartego w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia, że to pozwany był autorem OWU i miał obowiązek sformułować je w sposób precyzyjny i nie budzący wątpliwości interpretacyjnych. Wywodzenie zaś z tego konsekwencji prawnych może być potraktowane jako sprzeczne z zasadami współżycia społecznego.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

a

aj